

Sygn. akt II K 365/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Martyna Żywicka

po rozpoznaniu w dniach 19 grudnia 2018 r., 28 stycznia 2019 r. i 25 lutego 2019 r. sprawy:

D. W., syna A. i K. z domu S., urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

1. w nocy z 17 na 18 czerwca 2018 roku w B. przy ul. (...) po uprzednim wyłamaniu tylnej lewej szyby samochodu osobowego marki T. (...) o nr. rej. (...) wartości 500 zł. wszedł do wnętrza auta skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela skórzanego męskiego wartości 120 zł. wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 3700 zł. oraz dokumentów w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy, a następnie dokumenty te spalił, czym spowodował straty o łącznej wartości 4320 zł. na szkodę S. J.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k.

2. w dniu 9 lipca 2018 roku w H. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał torebkę foliową zamykaną strunowo, tzw. dilerkę z zawartością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 0,87 grama netto oraz tzw. dilerkę z zawartością mieszanki kawy i substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 1,84 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

3. w bliżej nieokreślonym dniu września 2017 roku w miejscowości H. z niezamkniętego samochodu marki F. o nr. rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 487 zł. oraz ze stojącego na tej samej posesji niezamkniętego samochodu marki H. o nr. rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 60 zł. czym spowodował straty o łącznej wartości 547 zł. na szkodę E. P.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

4. w nocy z 16 na 17 czerwca 2018 roku w miejscowości H. z niezamkniętego samochodu marki H. o nr. rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 550 na szkodę E. P.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

5. w dniu 8 lipca 2018 roku w miejscowości H. wbrew przepisom ustawy nieodpłatnie udzielił substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze około 1 grama dla R. W.,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego **D. W.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, a na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

II. oskarżonego **D. W.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 9 lipca 2018 r. w H. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 0,87 grama netto, **to jest popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r., poz. 1030 ze zm.)** i za to na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na **karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności**;

III. oskarżonego **D. W.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 3 aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że bliżej nieustalonego dnia września 2017 r. w miejscowości H. w gminie B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, z niezamkniętego samochodu marki F. o nr. rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 487 zł., a następnie ze stojącego na tej samej posesji niezamkniętego samochodu marki H. o nr. rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 60 zł., czym spowodował straty o łącznej wartości 547 zł. na szkodę E. P., **to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.** i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. skazuje go, a na mocy art. 278 § 1 k.k. wymierza mu **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

IV. oskarżonego **D. W.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 4 aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w nocy z 16 na 17 czerwca 2018 r. w miejscowości H. w gminie B., z niezamkniętego samochodu marki H. o nr. rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 550 zł. na szkodę E. P., **to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k.** i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. skazuje go na **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

V. oskarżonego **D. W.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 5 aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 8 lipca 2018 r. w H., wbrew przepisom ustawy nieodpłatnie udzielił R. W. substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze około 0,3 grama, **to jest popełnienia czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii** i za to na mocy art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na **karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**;

VI. na mocy art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

VII. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwami szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

a) S. J. kwoty 4320 zł. (cztery tysiące trzysta dwadzieścia złotych),

b) E. P. kwoty 1097 zł. (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt siedem złotych);

VIII. na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci torebek foliowych wypełnionych amfetaminą, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) na karcie 146 akt sprawy pod pozycjami 1 i 2 i zarządza ich zniszczenie;

IX. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Jacka Osmólskiego kwotę 723,24 zł. (siedemset dwadzieścia trzy złotych dwadzieścia cztery groszy), w tym kwotę 135,24 zł. (sto trzydzieści pięć złotych dwadzieścia cztery groszy) podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

X. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sędzia:

Sygnatura akt II K 365/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. W. zamieszkiwał w H..

We wrześniu 2017 r. D. W. w godzinach nocnych przejeżdżał przez miejscowość H. położoną w gminie B.. Podróżował wówczas z R. W., który spał w samochodzie. D. W. zatrzymał pojazd na początku tej wsi, patrząc od strony H.. Wysiadł z auta i sam udał się w kierunku posesji należącej do E. P., na której zaparkowane były dwa, również należące do tego mężczyzny samochody, tj. F. o nr. rej. (...) oraz H. o nr. rej. (...), które w tym czasie nie były zamknięte. D. W. przeskoczył ogrodzenie i wszedł na tę posesję. Następnie podszedł do samochodu marki F. i zabrał z niego pieniądze w 487 zł., a po chwili do pojazdu marki H., z którego zabrał pieniądze w kwocie 60 zł. i opuścił posesję.

W nocy z 16 na 17 czerwca 2018 r. D. W. w godzinach nocnych ponownie przejeżdżał przez miejscowość H.. Po zatrzymaniu się w tej wsi, kolejny raz udał się na posesję należącą do E. P.. Następnie podszedł do samochodu marki H. o nr. rej. (...), który również w tym przypadku nie był zamknięty i zabrał z jego wnętrza pieniądze w kwocie 550 zł.

W nocy z 17 na 18 czerwca 2018 r. D. W. przyjechał swoim samochodem z H. do B.. Pojazd zaparkował na jednym z osiedli. Następnie pieszo udał się na ulicę (...). Wszedł na posesję nr (...) należącą do S. J. i podszedł do zaparkowanego na niej samochodu osobowego marki T. (...) o nr. rej. (...) także należącego do w/w mężczyzny. Pojazd był zamknięty. D. W. znalazł na posesji bliżej nieustalony płaski metalowy przedmiot i za jego pomocą próbował otworzyć tylną lewą szybę auta. Szyba ta (o wartości 500 zł.) pękła i wówczas D. W. od środka otworzył drzwi samochodu. Następnie z jego wnętrza zabrał portfel skórzany męski o wartości 120 zł., w którym znajdowały się pieniądze w kwocie 3700 zł. oraz dokumenty w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy S. J..

W dniu 8 lipca 2018 r. D. W. spotkał się z kolegą R. W.. Będąc w H. D. W. poczęstował kolegę jedną porcją amfetaminy o wadze około 0,3 grama, którą R. W. zażył. D. W. nie żądał zapłaty za ten narkotyk.

W dniu 9 lipca 2018 r. w godzinach rannych funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w B. dokonali przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez D. W., tj. w H. przy ul. (...). Funkcjonariusze ujawnili wówczas substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze nie mniejszej niż 0,87 grama netto.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o część wyjaśnień oskarżonego D. W. (k. 54v – 55, 93, 150 – 150v, 181v – 182v), zeznania świadków S. J. (k. 5 – 7v, 182v – 183), E. P. (k. 59, 183) i R. W. (k. 89v – 183v), a także protokół oględzin miejsca (k. 10 – 15), notatkę urzędową (k. 26), protokół zatrzymania (k. 38 – 40), protokoły użycia testera narkotykowego (k. 45, 46), protokół oględzin rzeczy (k. 47 – 49), opinię z zakresu badań chemicznych (k. 141 – 142v) oraz opinię uzupełniającą z zakresu badań chemicznych (k. 219 – 221).

D. W. podczas pierwszego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do obu zarzucanych mu czynów (czyny z punktu 1 i 2 aktu oskarżenia). Wyjaśnił, że między 15, a 18 czerwca 2018 r. w godzinach nocnych przyjechał z H. do B.. Był sam i podróżował samochodem osobowym marki H. (...). Pojazd zaparkował na jednym z osiedli. Udał się w kierunku dworca, a następnie szedł jakąś ulicą zaglądając na posesje. Na jednej z posesji zobaczył zaparkowany samochód terenowy. Wszedł na posesję i podszedł do tego auta. Było zamknięte. Na posesji znalazł jakiś płaski metalowy przedmiot, którym zaczął podważać tylną szybę samochodu. Szyba pękła. Wówczas oskarżony włożył tam rękę i od środka otworzył pojazd. Następnie nachylił się do jego wnętrza skąd zabrał portfel koloru czarnego po czym opuścił posesję i tą samą drogą udał się do swego auta. W drodze otworzył portfel i zobaczył, że znajdują się w nim pieniądze w kwocie ponad 2500 zł., które zatrzymał sobie oraz dokumenty. Po dojściu do swego samochodu, ruszył w kierunku H.. Po drodze zatrzymał się i spalił skradziony portfel wraz z dokumentami. Następnie pojechał do domu. Wyjaśnił również, że amfetaminę ujawnioną przez policjantów w miejscu jego zamieszkania w dniu 9 lipca 2018 r. kupił dzień wcześniej od nieznanego mu mężczyzny i stanowiła ona jego własność. D. W. podał, że w B. był również w 2017 r. Nie pamiętał miesiąca, jednak wówczas dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu i było w związku z tym prowadzone postępowanie przez K. w H.. Był wtedy z R. W., który spał w samochodzie. Tej samej nocy byli

także w miejscowości H.. Zatrzymali się na początku wsi i oskarżony sam poszedł na pierwszą posesję po lewej stronie jadąc od H.. Po przeskoczeniu ogrodzenia podchodził kolejno do dwóch zaparkowanych tam samochodów, które były otwarte, i z jednego z nich zabrał leżące luzem pieniądze. Nie pamiętał kwoty. D. W. dodał również, że kilka dni przed kradzieżą portfela z samochodu terenowego, jadąc z H. do B., zatrzymał się w H.. Był wtedy z kolegą o pseudonimie (...). Razem poszli na tą samą posesję, na której oskarżony był w 2017 r. Ponownie stały tam samochody, które były otwarte. D. W. nasłuchiwał czy nikt nie wychodzi z domu, a B. przeszukiwał pojazdy. Następnie obaj opuścili posesję. B. powiedział, że w pojeździe były pieniądze, nie określił jednak ile. Oskarżonemu dał 20 zł. (k. 54v – 55v). Podczas kolejnego przesłuchania przyznał się do wszystkich postawionych mu zarzutów. Dodatkowo wyjaśnił, że we wrześniu 2017 r. w H. wchodził do dwóch niezamkniętych samochodów marki H. i F., z których zabrał pieniądze. Potwierdził również, że udostępnił R. W. działkę amfetaminy w ilości około 0,5 grama (k. 93). W toku kolejnego przesłuchania podał, że czynu z punktu 1, popełnionego w nocy z 17 na 18 czerwca 2018 r., dokonał wspólnie z R. W., którego rolą było czekanie na oskarżonego w samochodzie, którym przyjechali. Jeżeli chodzi o ujawnione u niego narkotyki, to w jednej z torebek była kawa. Wcześniej w torebce tej przechowywał amfetaminę i stąd stwierdzono w niej śladowe ilości tego narkotyku. Jeżeli chodzi o kradzieże dokonane w H. to był wówczas z R. W., który jakkolwiek nie wchodził na posesję, to jednak czekał przy samochodzie i obserwował czy ktoś nie nadchodzi. Oskarżony dodał, że po udanych kradzieżach dzielił się łupami z kolegą. D. W. tym razem zaprzeczył, że udzielił R. W. amfetaminę. Początkowo przyznawał się do tego gdyż przez taką linię obrony chciał chronić kolegę. Po odbyciu części kary pozbawienia wolności zrozumiał jednak, że nie warto się narażać dla R. W. (k. 150 – 150v). Przed Sądem nadal nie przyznawał się do udzielenia narkotyku R. W.. Do pozostałych czynów przyznał się. Wyjaśnił, że dokonując kradzieży był z w/w kolegą, którego rolą było stanie na czatach przy samochodzie. Nie podtrzymał swoich wcześniejszych wyjaśnień gdyż doszedł do wniosku, że nie warto za kogoś brać winy. Dodał, że w tamtym czasie R. W. był jego przyjacielem. D. W. przeprosił pokrzywdzonych (k. 181v – 182v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów nie budziły jakichkolwiek wątpliwości.

Jeżeli chodzi o okoliczności dokonania czynów przypisanych D. W. w punktach I, III i IV wyroku (daty, miejsca, marki pojazdów, ich numery rejestracyjne, sposób działania sprawcy oraz rodzaj i wartość zabranych rzeczy), to wynikają one przede wszystkim z zeznań poszczególnych pokrzywdzonych.

Z zeznań S. J. wynika, że w dniu 18 czerwca 2018 r., w godzinach rannych, gdy wyszedł z domu, stwierdził, że w należącym do niego, w zaparkowanym na posesji, samochodzie marki T. (...) o nr. rej. (...), wbita jest tylna szyba z lewej strony o wartości 500 zł., a z auta zabrany został jego portfel o wartości 120 zł., w którym były pieniądze w kwocie 3700 zł. oraz dokumenty w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy. Dodał, że pojazd przed zdarzeniem był zamknięty (k. 5 – 7v, 182v – 183).

Z zeznań E. P. wynika, że zamieszkuje w miejscowości H. i jest właścicielem dwóch samochodów osobowych, tj. F. o nr. rej. (...) oraz H. o nr. rej. (...). Nie pamiętał dokładnego dnia, ale we wrześniu 2017 r. stwierdził, że z F. zostały skradzione pieniądze w kwocie 487 zł, z H. pieniądze w kwocie 60 zł. Oba samochody nie były wówczas zamknięte. Z zeznań pokrzywdzonego wynika również, że w dniu 17 czerwca 2018 r., w godzinach rannych stwierdził, iż drzwi od wiaty, w której zaparkowany był samochód marki H., są otwarte. W aucie tym trzymał pieniądze w kwocie 550 zł., które zniknęły. Pojazd ten również nie był zamknięty (k. 59, 183).

W ocenie Sądu zeznania powyższych świadków są wiarygodne. Są one bowiem konsekwentne, spójne i z pozytywnym skutkiem poddają się weryfikacji przez pryzmat wskazań zasad wiedzy i logiki. Znalazły również potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie. Co istotne są to osoby zupełnie obce dla oskarżonego, zresztą żaden z nich nie wskazywał na D. W., a jedynie obiektywnie przedstawił okoliczności poszczególnych zdarzeń. W końcu podawanym przez nich okolicznościom nie zaprzeczał oskarżony.

Okoliczności zdarzeń objętego czynem z punktu 1 dokumentuje protokół oględzin miejsca wraz z materiałem poglądowym (k. 10 – 15). Zdaniem Sądu dokument ten nie budzi wątpliwości.

Nie ulegało również żadnym wątpliwości to, że D. W. w dniu 9 lipca 2018 r. w H., przy ul. (...), posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy, o czym świadczą w pierwszej kolejności notatka urzędowa (k. 26), protokół przeszukania (k. 38 – 40), protokoły użycia testera narkotykowego (k. 45, 46) oraz protokół oględzin rzeczy (k. 47 – 49).

Kwestią sporną w tym przedmiocie pozostawała jednak waga ujawnionej w miejscu zamieszkania oskarżonego substancji psychotropowej. Z w/w protokołu przeszukania wynika, że od oskarżonego zatrzymano dwie torebki foliowe z zawartością proszku, w jednej koloru białego, w drugiej koloru brązowego, które oznaczone zostały odpowiednio numerem 1 i numerem 2. Z opinii Nr (...) z zakresu badań chemicznych uzyskanej w toku postępowania przygotowawczego wynika, że dowodowa substancja oznaczona numerem 1, o wadze 0,87 grama, zawiera amfetaminę, a dowodowa substancja oznaczona numerem 2, o wadze 1,84 grama, również zawiera amfetaminę, z tym, że jest to mieszanina kawy i tej substancji psychotropowej (k. 141 – 142). W celu ustalenia dokładnej wagi amfetaminy w dowodowej substancji oznaczonej numerem 2, Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego. Z opinii Nr (...) z zakresu badań chemicznych (k. 219 – 221) wynika, że zawartość siarczanu amfetaminy w substancji oznaczonej numerem 2 nie przekracza 1% w związku z czym jej waga nie przekraczała 0,018 g (szacunkowy wynik 0,003 g).

W ocenie Sądu powyższe opinie i wnioski z nich wynikające zasługiwały na uwzględnienie.

Jeżeli chodzi o czyn przypisany oskarżonemu w punkcie V wyroku to wina i okoliczności jego popełnienia wynikają z zeznań świadka R. W.. Z jego relacji wynika, że od około dwóch – trzech lat zna D. W. i utrzymywał z nim częsty kontakt. W 2017 r. był z oskarżonym w H. gdzie ten włamał się do jakiegoś samochodu i ukraść pieniądze. Świadek w tym czasie spał na tylnym siedzeniu pojazdu, którym się wtedy poruszali. Z zeznań R. W. wynika, że obaj czasami zażywali amfetaminę. W dniu 8 lipca 2018 r. spotkał się z oskarżonym. Jeździli do B.. Będąc w H., D. W. poczęstował go jedną porcją amfetaminy o wadze około 0,3 grama, którą świadek zażył. Dodał, że w tamtym czasie pozostawał w dobrych relacjach z oskarżonym (k. 89v, 183v).

W ocenie Sądu zeznania R. W. są wiarygodne. Zauważyć należy, że są one konsekwentne i spójne. Ponadto z pozytywnym skutkiem poddają się weryfikacji przez pryzmat wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Podnieść również trzeba, że świadek nie miał żadnych powodów by bezpodstawnie obciążać oskarżonego, który był jego znajomym.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, że wyjaśnienia D. W. w przewarżającej mierze są wiarygodne. Mianowicie dotyczy to przyznania się do dokonania czynów przypisanych mu w punktach I, II, III i IV. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego korespondują bowiem z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym zeznaniami pokrzywdzonych. Brak było również podstaw do przyjęcia, że D. W. bezpodstawnie siebie obciążał. Jeżeli chodzi o podawane przez oskarżonego okoliczności popełnienia czynów z punktów I, III i IV to zdaniem Sądu należało odrzucić twierdzenia, że miał się ich dopuścić wspólnie z innymi osobami. W tym zakresie wyjaśnienia D. W. były bowiem niekonsekwentne. W kolejnych wyjaśnieniach dodawał bowiem, że przy niektórych z nich miał być obecny również R. W., a w końcu stwierdził, że współdziałał przy wszystkich. W ocenie Sądu takie twierdzenia oskarżonego były jedynie próbą umniejszenia jego winy i przez to oraz z uwagi na wskazany mankament nie znalazły uznania Sądu. Niewiarygodne z kolei okazały się wyjaśnienia D. W., w których nie przyznał się do nieodpłatnego udzielania amfetaminy koledze. Pozostaje to bowiem w oczywistej sprzeczności z zeznaniami R. W., a oskarżony nie wskazał na jakiegokolwiek okoliczności mogące świadczyć o tym, że świadek miałby powody by bezpodstawnie go obciążać. Co istotne D. W. pierwotnie przyznawał się również do tego czynu.

Reasumując, opisane wyżej dowody uzupełniają się i tworzą logiczną całość, nie pozostawiając zdaniem Sądu jakiegokolwiek wątpliwości, co do tego, że oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów. Dowody te wykazały, że w nocy z 17 na 18 czerwca 2018 r. w B. przy ul. (...) po uprzednim wyłamaniu tylnej lewej szyby samochodu osobowego

marki T. (...) o nr. rej. (...) wartości 500 zł. wszedł do wnętrza auta skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela skózanego męskiego wartości 120 zł. wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 3700 zł. oraz dokumentów w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy, a następnie dokumenty te spalił, czym spowodował straty o łącznej wartości 4320 zł. na szkodę S. J., Zachowaniem swoim wyczerpał więc ustawowe znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 279 §1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Ponadto w dniu 9 lipca 2018 r. w H. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 0,87 grama netto (zmiana opisu tego czynu w zakresie wagi substancji psychotropowej jest wynikiem wniosków wynikających z opinii uzupełniającej z zakresu badań chemicznych). Tym zachowaniem wyczerpał z kolei znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Dodatkowo bliżej nieustalonego dnia września 2017 r. w miejscowości H. w gminie B., z niezamkniętego samochodu marki F. o nr. rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 487 zł., a następnie ze stojącego na tej samej posesji niezamkniętego samochodu marki H. o nr. rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 60 zł., czym spowodował straty o łącznej wartości 547 zł. na szkodę E. P.. Nie ulegało wątpliwości, że w tym przypadku oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Zachowaniem tym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Ponadto w nocy z 16 na 17 czerwca 2018 r. w miejscowości H. w gminie B., z niezamkniętego samochodu marki H. o nr. rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 550 zł. na szkodę E. P., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Zgromadzone w sprawie dowody pozwoliły również na przyjęcie, że D. W. w dniu 8 lipca 2018 r. w H., wbrew przepisom ustawy nieodpłatnie udzielił R. W. substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze około 0,3 grama, wyczerpując przez to znamiona przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W ocenie Sądu wymierzone wobec oskarżonego D. W. jednostkowe kary pozbawienia wolności są odpowiednie biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawcy. Nadto są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów i zawinienia oskarżonego.

Okolicznością obciążającą jest niewątpliwie to, że D. W. był w przeszłości karany sędownie, w tym za przestępstwa podobne (k. 101 – 102, 106, 129 – 130, 133, 193 – 196, 205 - 206).

Niewątpliwie występki, których dopuścił się D. W. cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i wysoki stopień zawinienia. Wskazać należy, że oskarżony wielokrotnie dopuścił się zamachu na cudze mienie, na prawo własności innej osoby, jak również na zdrowie innej osoby. Działał przy tym w sposób przemyślany, będąc przygotowanym do dokonania czynów. Ponadto D. W. mając możliwość zgodnego z prawem zachowania, nie będąc przez nikogo zmuszanym, zdecydował się wielokrotnie popełniać przestępstwa, co świadczy o wysokim stopniu jego winy.

Przy wymierzaniu oskarżonemu jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wziął także pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, które winy spełniać te kary. Zdaniem Sądu orzeczone kary pozbawienia wolności zapobiegą w przyszłości ponownym czynom oskarżonego i będą oddziaływać na niego wychowawczo, ponadto ukształtują wyobrażenie społeczeństwa o konieczności przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary.

Na wymiar orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wzgląd miał związek podmiotowy i przedmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami oraz prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji ogólnej i indywidualnej.

Rozstrzygając o wymiarze kary łącznej Sąd kierował się zasadą asperacji. Wskazać należy, że czyny oskarżonego popełnione zostały w znacznych odstępach czasowych i godziły w różne dobra chronione prawem. Ponadto nie sposób przyjąć by którekolwiek z popełnionych przez niego przestępstw dominowało nad pozostałymi, tak by kary za te inne mogły być pomięte przy wymierzaniu kary łącznej.

Zdaniem Sądu kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności pozwoli na uświadomienie oskarżonemu potrzeby i konieczności przestrzegania porządku prawnego, a przy tym spełni swoje zadanie na polu społecznego oddziaływania.

Jednocześnie względy prewencji generalnej nakazują wymierzenie takiej kary, która będzie skutecznie odstraszała potencjalnych przestępców.

W toku postępowania obaj pokrzywdzeni złożyli wnioski o orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody wskazując, że szkoda nie została dotychczas naprawiona.

Mając na uwadze, że w/w szkody nie zostały naprawione, Sąd, kierując się dyspozycją art. 46 § 1 k.k., orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwami szkody poprzez zapłatę na rzecz S. J. kwoty 4320 zł., a na rzecz E. P. kwoty 1097 zł.

Kierując się dyspozycją art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonej w toku postępowania amfetaminy i zarządził jej zniszczenie.

O kosztach obrony udzielonej oskarżonemu przez adwokata Jacka Osmólskiego z urzędu orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego i wysokość osiągniętych przez niego dochodów, Sąd uznał, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe i dlatego zwolnił go od ich zapłaty w całości.

Sędzia: